

(המשך מעמוד 7)

עם הסובייטים עלול לגרום את ישראל למצבים שאין לשערם מראש.

לגבי אריאל שרון, העניין כולו פשוט: ישראל פולשת בכוח-אש עצום, נוחלת ניצחון קל, מאבדת אנשים מעטים (אך הורגת רבבות בצד השני), מקימה מדינה גוצ' רית בלבנון, מחסלת בהזדמנות זו את כוחות סוריה ואולי גם ירדן, משמידה את אש"ף או משליטה אותו בעמאן. פשוט.

כגון הוא מכונר ומנוסה יותר, והוא יודע שאף אחד מן המהלכים האלה אינו פשוט.

משוו יכול להתקלקל בדרך. קל לפתוח במילחמה, אך לא תמיד קל לסיים אותה. במילחמה אי אפשר לדעת מראש כמה אנשים ייהרגו, ושיעור גדול יותר של אבידות עלול לשנות בדרגה את דעת-הקהל בישראל. עלולה לנחות

מן הפרק, הרי אז את יצחק שמיר. הוא פוחד מפני שרון.

להתיש את בגין

כי הגורמים האלה ביחד יוצרים מערכת-בלמים, שלא איפשרו עד כה לאריאל שרון לפתוח במבצע. הוא נאלץ להסתפק בפעולות סטראטיות קטנות. שהוא מתנגד להן. לא פעם אמר בעבר שמוטב שלא לעשות כלום. מאשר לעסוק בפעולות כאלה.

אבל הוא לא נואש. הוא מעלה את תביעתו שוב ושוב. מתוך תיקווה שיצליח ל"התיש את המתנגדים ו-ל"רור אחריו את כגין, ברגע שזי זעם, חולשה או מחלה.

בינתיים הוא מחמם את האווירה ועוסק בשיטת-מוח שיטתית. הוא מנצל כל תקרית זעירה — הנחת מיטען שלא התפוצץ, תפיסת חוליה כושלת בגבול אחר, מעשה-טרור

טנק בכפר זכנוני הרוס במהלך מבצע יואני (1978) אנשי אש"ף לא נפלו בפח

בח"ל שאין לו קשר מוכח עם אש"ף — כדי לפברק בארץ אווירה של היסטריה תחת הסיסמה "המ' חבלים הפרו את הפסקת-האש". שרון מקוה, כמובן, שאחד מ-אירגוני אש"ף יבצע בסופו של דבר פעולה רצינית כלשהי, שי-תאפשר לו לשכנע את בגין ו-האמריקאים כי "מוכרחים להגיב". לשם כך בוצעה בשבוע שעבר תקיפת חילה-האוויר בלבנון, אף ללא תירוצ רצוני כלשהו. התקיפה היתה שכוחות אש"ף יגיבו תגובה מאסיבית, ובכך "יווצר "מצב" המילחמה" המיוחל.

אנשי-אש"ף לא נפלו בפח. הם הסתפקו בתגובה מינימלית של ירי קטניות ומרגמות, בעל סיכויי פגיעה מוערי. במקרה או שלא במקרה לא נפגע אש"ף, והאמריקאים לא התירו את הרצועה.

בינתיים הרוויחו בגין ו-שרון משהו מן המצב. דא זה בלבד שהחזיקו את אש"ף במתח מתמיד, אלא שגם הכריחו את האמריקאים לזרוק להם כמה פירורים, בבחינת "דמי לא-יתקף".

בין השאר:

● הוזמן מנחם בגין סוף-סוף לפגישה עם רונלד רגן בחודש הבא. והוזמן שרון ברויכבוד ל-ביקור בחושינגטון עוד קודם לכן.

● הודיע רגן על כוונתו לחדש את "מזכר-ההבנה האטראטגי" האומלל, שהושג על-ידי שרון כ-תקופה הראשונה של כהונתו כ-ר-הביטחון. אחרי ההילולה הגדולה מת המיזכר מוות אומלל, כאשר סופחה רמת-הגולן בלי תיאום עם האמריקאים. עתה הוא קם לתחייה, לפחות להלכה, כדי להרגיע את שרון. לפי שעה.

(המשך מעמוד 5)

נמכר לה על-ידי ישראל. יש-ראל ממשלה לספק נשק ל-ארגונינו, על פי ההודעות הרש-מיות, תוך מילוי התחייבויות קוד-מות. בבריטניה גורמת עובדה זו לזעם רב.

בריטניה נתמכת, כמובן, על-ידי ארצות-הברית, המספקת לה מידע חיוני הנאסף על-ידי לווין-הריגול שלה. ארגונינו, לעומת זאת, זוכה בתמיכה הגלויה של ברית-המו-צעות (ראה מה הם אומרים).

הסובייטים רואים במילחמה זו הו-דמנות-פן לקנות אחיזה באמריקה הלא-טינית, "החצר האחורית של ארצות-הברית". הספינות מתוצרת ישראל של חיל-הים הארגוניני מופעלות עתה בעזרת מידע המגיע מן הלוויינים הסובייטיים. האופי הפאשיסטי של שליטי ארגונינו אינו מפריע למנהיגי מוסקבה.

השבוע הגיע שליח מיוחד של הכת הצבאית הפאשיסטית, השו-ר לסת בארגונינו, לביירות, כדי להיוועד עם יאסר ערפאת, ולקבל את עזרתו.

אם נמצאת ישראל במילחמת עיראק-איראן במיטה אחת עם סוריה, אש"ף וברית-המועצות, היא נמצאת במילחמת בריטניה-ארגו-טינה במיטה אחת עם ברית-המו-צעות ואש"ף.

שליח מיוחד. שונה המצב במילחמת-האזרחים באל-סלוואדור. ישראל היא ספקית-נשק מרכזית של המישטר הפאשיסטי השורר שם, על פי הדיווחים הרישמיים של המכונים למחקר איסטרטגי בלונ-דון ובסטוקהולם. על פי דיווחים אלה סיפקה ישראל לאל-סלוואדור, בין השאר, 25 מטוסי ערב, 200 תת-מקלעים מסוג עוז, 200 מטולי-ראקטות, 18 מטוסי אוראגאן מ-שור פצים, שישה מטוסי פוגה-מאגיסטר.

השבוע הגיע לארץ שליח מיוחד של המחתרת הסלוואדורית, כדי לבקש את הפסקתם של מישלוחי-הנשק לכת הרצחנית השלטת. בזירה זו פועלת ישראל, כמובן, בשיתוף-פעולה הדוק עם ארצות-הברית, בעוד שברית-המועצות, ניקאראגואה, קובה, אירופה המ-רבית והאינטרנציונל הסוציאליסטי (שבה חברה מיפלגת-העבודה הי-ישראלית) תומכים במחתרת הלור-חמת.

צנחן ישראלי. גם ביבשת האפריקאית מתואמת ישראל היטב עם ארצות-הברית. החלטת ממשלת זאיר, לחדש, השבוע, את יחסיה הדיפלומטיים עם ישראל, היא חלק ממערכה זו. ארצות-הברית לחצה על זאיר — ועל מדינות אחרות — לחדש את היחסים עם ישראל, כחלק מן השוחד שהיא משלמת לממשלת-בגין כדי להימנע מעי-מות עם אש"ף וסוריה בלבנון (ראה עמוד 7). ואילו מנהיג זאיר, מובוטו ססה ססה, שעבר בשעתו פורס-צניחה בישראל, מקוה ש-ישראל תעניש לו סיוע כלכלי, ותעזור לו לקבל סיוע גדול יותר בארצות-הברית.

פוסט-הריקה. שהחליטה השבוע להחזיר את שגרירותה לירושלים. וחמכת גם היא על-ידי ארצות-הברית.

שכונה בגין-יוסף. רל ה-יחסיה האלה היו מהאזמים בחלט למדינה גדולה. חובת-שולח.

היתה למישהו בעולם להחליט על הדעת המאחורי מערכת המורח וזה חומרה מדינה של פתוח איסרטה גילויי ופח. רונלד רגן ו-יוניר וניורה.

הפגנות

לא להניח לשכוח

בתל-אביב ובירושלים

הפגנו צעירים

נגד הרג פלסטינים.

הפרופסור ישעיהו ליבוביץ' הת-

קדם באיטיות לעבר שטח ההפג-נות, על הגיבעה שמול בניין-הכנסת. השטח היה בוצי וההליכה בו קשה, אך המדען הקשיש לא נרתע, והתקרב לקבוצת הצעירים שעמדו מאחרי הגדר והניפו של-טים.

הפעם היו אלה שלטים יוצאי-דופן. על גבי בריסטולים לבנים, מוקפים בפס שחור נרשמו שמות של ערבים וציון גילם. היו אלה שמותיהם של 16 הפלסטינים ש-נהרגו בשבועות האחרונים מירי חיילי צה"ל בגדה המערבית וב-רצועת-עזה.

לסרב פקודה! הצעירים, תלמידים-תיכון חברי חוג פוליטי על-מפלגתי בירושלים, החליטו לא לשתוק על מעשי ההרג בשט-חים. הנערים, הנפגשים לעיתים-מוזמנות ובכל שבוע מחלקים כור-זים בבתי-הספר ברחבי העיר, הח-ליטו לצאת להפגנה שונה, מול בניין הכנסת. 16 מהם החזיקו, כל-אחד, כרוה שנשאה שמו של הרוג, ועוד כמה עשרות חברים ואוהדים הצטרפו אליהם.

ליבוביץ' בא להביע את הוד-הונו עם תלמיד-התיכון. הוא נמ-נע מלדבר, עמד בצד, הציץ מדי פעם בשעונו והביט חמוך-סבר ב-שלטים. כאשר התבקש לומר דע-תו על האירוע, הזכיר את הדבריה שכתב במכתב לעיתון הארץ, ש-בו הוא קרא לחיילים לסרב פקו-דה.

פעילותם של הנערים הירושל-מים נגד ההרג בשטחים הכבושים היא, מזו הסתם, ההתנסות הצי-בורית הראשונה שלהם. אך היא מעוררת כבוד הרבה יותר מתי-רוציהם. אדישותם והתקרנותם של אותם המכונים בטעות, "בעלי גסיון-חיים".

אם ביקש מישוהו השבוע למצוא נקודת-אור במציאות הישראלית, הוא מצא אותה בתלמידים שאחו-ז בשלטים דמויי מודעות-אבל.

המחיר המוסרי. באותה שעה, בתל-אביב, בכיכר מלכי-

ישראל, המשיכה מישמרת האבל והמחאה על ההרג ועל מדיניות הממשלה בשטחים. בקצה הכיכר, בצילו של פסל השואה של יגאל תומרקין, מתכוננים אנשי שלום-עכשיו לעמוד במקום שישא ימים רצופים, במשך כל שעות היממה. המישמרות הן קטנות ביותר וגם השלטים הם מועטים. אך ברחבה הגדולה והריקה הם נראים לי-מרחוק.

המישמרת גורמת לאנשים לא מעטים לעצור. חלקם מודה, אחרים מגדפים. ביניהם יש כאלה הסונים כי מי שאינו מסכים למדיניותם של ראשי-הממשלה מנחם בגין ושרי-הביטחון אריק שרון ב-שטחים הכבושים הוא בוגד.

כאשר אנשי שלום-עכשיו עונים שחלק מהם הם יוצאי-צבא בעלי דרגות ואותות הצטיינות, אין ה-דבר משכנע את תומכי הכיבוש.

בולט לעין מיספרם הקטן של המפגינים. לאט, אולי באיחור, חדרה לתודעת בעלי-המצפון בארץ הידיעה על מה שמתחולל באמת במרחק נסיעה קצרה מתל-אביב, ועוד יותר קצרה מירושלים. יש תחושה, שאנשים מתחילים להבין כיצד משחית הכיבוש את היש-ראלים עצמם.

אך אי-אפשר להתעלם מהעובדה, שזהו מיעוט. מיעוט קטן ביותר.

גם בתל-אביב, גם בירושלים, עברו אנשים רבים ליד המפגינים, מבניין הכנסת יצאה קבוצה גדולה של מבקרים מצפון הארץ. הם מהירו לאוטובוסים שהמתינו להם במגרשי-החנייה ולא התקרבו ולוא רק כדי לקרוא את תוכן הכרזות.

בתל-אביב עוברים ברחוב אבן-גבירול אלפי כלי-רכב ביום. אפשר לספור על אצבעות יד אחת את המנהגים שנעצרו והתעניינו במיש-מרת הקטנה.

הרוב אדיש למתחולל מעבר לפו-הירוק. אם רצה מישוהו הוכחה ל-מחיר המוסרי שמשלמים הישראלים על ישיבתם שם. האדישות היא הראייה לכך.

מישמרת "שלום עכשיו" בתל-אביב "שרון יורה — אין קונסנזוס!"

הפגנת הצעירים בירושלים מעוררים כבוד